

ΕΓΚΩΜΙΟΝ

τῆς εἰρήνης.

Laudatio pacis.

Ioanne Lelando Antio

quario autore.

AD INGENVOS PACIS
CVLTORES.

*Candida sincere colitis qui numera Pacis,
Concinite hæc melicis carmina leta sonis.*

*Festa dies nobis quæ Pacem reddidit almam
Sublatis tenebris rettulit omne iubar.*

*Concordes igitur ueneremur pectore Christum
Autorem lucis, præsidiumq; ratum.*

Londini anno

M. D. XLVI.

ΕΤΚΩΜΙΟΝ

ΕΥΚΡΕΙΣΙΣ.

Prima rosis sedes picto debetur in horto,
 Proximam & a prima lilia cana tenent.
 Illae Sidoniae tinguntur murice gentis:
 Haec sunt Sithonia candidiora niue.
 Illas noster amat tanquam sua stemata Princeps:
 Haec etiam summo Gallus honore colit.
 Lilia purpureis Dij seruent iuncta rosetis,
 Vernet ut in ferris Pacis amica Quies.

AD INGENUOS PACIS

Oculis hinc illuc spectans
 Conspicit hinc illuc spectans
 Spectat hinc illuc spectans
 Spectat hinc illuc spectans
 Spectat hinc illuc spectans
 Spectat hinc illuc spectans

LONDINI
 M.D.C.LXVI

Encomium pacis

Ioanne Lelando Antiquario
autore.



Artia bella canant alij, gla:
diósq; cruentos.

Meiuuat eximia felicia numina
Pacis

Carminē conspicuo uel ad astra

extollere pura.

Aspirate mihi radiantia lumina coeli,

Inceptisq; meis iustas extendite uires.

Tu quoq; clare Pater Patriæ, qui gloria Regum
Prima Henrice nites uotis nunc annue nostris,

Sic mea Musa suas præstabit candida partes,

Atque manu facili roseam bene læta coronam

Contextet, niueæ quæ tempora festa serenet

Pacis, præterea titulosq; conferat amplos.

Iuppiter omnipotens celsi qui rector olympi

Iudicio quodam maturo prospicit orbi,

Arbitrioque uices rerum sic temperat æquo,

Vt se perpetuum monstret Dominumq; Deumq;

Et genus humanum contractet mitius omne:

Hac ratione tamen Pater ut compareat esse

Communis populi, leges quoque sanciat almas,

Illius imperium per quas grex candidus usque
 Suspiceret, coleret meritosque referret honores.
 Quoque uel intentos animos ut redderet ille
 Officiūque suum præstarent pectore læto
 Talia sponte tulit, mortales qualia nulli
 Dona sibi que suisque ausi sperare futura.
 Auricomum solem fecit lunamque serenam,
 Sedibus inque suis fulgentia sidera certis.
 Aequora constituit uastas cingentia terras.
 Aëra diffudit, tum, qui supereminet, ignem.
 Terra suos fructus parit admirabile munus
 Et natura uirens pictis colludit in hortis.
 Hinc pascunt oculos flores uariisque nitore.
 Nec sic contenti tales emittere formas
 Spirant ambrosium quid nescio, nectar et illud.
 Spiritus exhalat, suauem quoque reddit odorem,
 Et bifores resouet confragens gratia nares.
 Quid nunc commemorem syluas, saltusque ferarum,
 Insinuēnue choros auium quæ carmina fundunt?
 Ista canet querulis modulis philomela canora,
 Cuius in arguto sic adsonat ore camœna
 Mulceat ut syluas resonas, coelumque supremum.
 Ecquid pontus habet salis qui perfluit undis.
 Squamigeros pisces fouet arduus inter et illos
 Corpora lunantem delphinum lubrica primum
 Constituit, merito, refluxis quod concitus undis

Altius

Altius insultet, uiuasque exhauriat auras,
 Et sit prætereà puerorum notus amator,
 Denique quod melicos concentus diligat omnis.
 Forsitan Henricus tulit hinc Valesius ille
 Dulce decus Galli præclaræ insignia famæ,
 Egregijq; sui titulum cognominis altum.
 Aër me repetit liquido qui candet in orbe,
 Atque potens ignis qui uitam, qui que calorem
 Subsidio quodam confert sua munera largus.
 Hic mea non patitur iam longum recessum.
 Et quæ præcedunt æterni dona Tonantis
 Magna fuere quidem, recteq; monentia plebem,
 Ut memores illi complerent iussa Magistri,
 Ne maiestatis læsæ per crimina nota
 Supplicium ingrueret, meriti quoque poena flagelli.
 At collata nouis, quæ fulgent, quæque sequuntur
 Exemplis solidis, adsit modo censor acutus,
 Parua uidebuntur. Diuinus spiritus ultrò
 Obtulit ingenium uiuum, fontesq; perennes,
 Vnde & defluerent rationis commoda magna,
 Auxilio quorum uirtus constaret amica.
 Ad cumulum redijt Diui indulgentia Patris
 Promittitq; suis amplissima munera Pacis,
 Dum recolunt terras, cœlumq; deinde coruscum.
 Hac lege indicta acri, ut quilibet illius alma
 Mandata obseruet noctesq; diesq; fidelis.

Quare tanta Dei cum sit clementia nostri.
 O memores niueo reddamus pectore grates.
 Omneq; sidereum pulset uox consona cælum.
 Et quoniam Pax nunc, post tristia fulmina belli
 Post tonitru horrifonũ, quale ante hac audiit orbis
 Nullum, post miseræ cædes, clademq; frequentem
 Per mare, per terras factam, collucet abunde,
 Aureus ac tenebras ueluti sol pellit iniquas,
 Conspicuumq; refert diuino numine lumen
 Optatum toties uotis, & supplice mente,
 At uix speratum, contraria Marte parante.
 Mars perijt uictus, discedite tela cruenta.
 Fulminei uomitus sileant, strepitusq; sonori.
 In lucem redijt tandem Pax optima rerum.
 Salue festa dies, qua non illustrior ulla
 Splenduit à Christo nato, quo tempore fausto
 Angelicus cecinit chorus ille suauia plane
 Carmina, synceram bene constituentia Pacem.
 Quæis ego iam niueis signem de more lapillis
 Nomina clara tui generis Virgo inclyta Virgo?
 Aut quibus eximie uernis tua tempora fertis
 Festa modis multis iusta cum laude coronem?
 Purpureæ, mea cura, rosæ lucere serena
 Fronte tua cupiunt, & lætos addere honores.
 Palladius ramus uehementer poscit id ipsum.
 Signa ferax præ se fert tutæ Pacis oliua.

Illa triumphalis laurus uictoribus olim
 Cognita rite tuum caput exornabit amœnum.
 Conuicit rigidum tua sic præsentia Martem.
 Vt profugus tandem, spe nulla parte fauente,
 Sarmaticam gentem, Geticamq; reuiferet ille.
 Quam uellem nitidis tua pingere facta tabellis.
 In medio Dea celsa foro uel tota niteres,
 Vt conuecta suis pulcherrima Cynthia plaustris.
 Artificem sed me pictorem nulla uenustas
 Constituit felix, uel docta Camœna poëtam.
 Mellifluum ista petunt Nasonem, gloria cuius
 Sidereis totum radijs dispersa per orbem.
 Hæc eadem poscunt Pontani lumina clari,
 Qui decus omne nitet Musarum dulce canentium.
 Hic ego nunc inter positus saxumq; sacrumq;
 Distineor, mea mens & pendula fluctuat usq;
 Vt desint iustæ uires, tamen ipsa uoluntas
 Me iubet, hortatur, monitisq; impellit amicis,
 Ne piger officij uidear desertor honesti,
 Accumulare tuas deducto carmine laudes.
 Non subter fugiam, lapis atq; mouebitur omnis,
 Vt tua laus uireat latæ per climata terræ
 Pax sincera parens, & nutrix clara Quietis.
 Commendo interea zephyris mea uela secundis.
 Nauiget ut tuto nunc læta carinula portu.
 Principio referam genus immortale beatæ

Pacis, & insignem, spectatumq; illius ortum.
 Aetherei summus coeli qui Rector & unus
 Cuncta uidens solide quæ fecerat esse corusca
 Progenuit nitidam diuino numine Pacem,
 Quæ cælo exoriens ueluti noua stella, micaret
 In terris etiam, radijs speciosa serenis
 Lenis & humanas mentes componeret ipsa.
 Virgo sui patris complet pia iussa renidens,
 Conspicuumq; auro conscendit splendida currum,
 Et comites secum ducit Virtutis alumnas
 Inter quas micuit felix Astræ aq; uirgo.
 Cuius concinuit laudes hoc carmen Arati:
 Non dum uesanos rabies nudauerat enses,
 Nec consanguineis fuerat discordia nota.
 Hæc ille eximius uates qui sidera pinxit.
 Pluraq; personuit, nempe ut crescentibus inter
 Mortales uitijs sphaeram conscenderit altam
 Et cæli sortita locum, quâ proximus illi
 Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes
 Proxima colluxit læto Concordia uultu
 A Græcis toties, & decantata Latinis.
 Subsequiturq; Quies cælestis & illa propago.
 Aduenère simul Pietas, Probitasq; decora,
 Mitis & eximio Clementia nomine dicta.
 Desuit officio nec casta Modestia sacro.
 Nec bene grata Charis munus neglexit honestū,
 Quæ

Quæ se indiuiduam comitem quoq; præstitit ultro
 Vidit amicitia hæc, & festum circinat orbem,
 Filiolumq; suum secum deduxit Amorem.

Denique candidula, redolentiaserta ferentes,
 Palladiosque manu quassantes undique ramos,
 Lilia & insignis candoris munera nota,
 Nymphæ omnes comites ^{summe} uenerantur ouantem
 In terris Pacem, resonantq; præcantia uerba.

Talia conspiciens læto Deus enitet ore,
 Prospicit humano & generi mitissimus ipse,
 Admonet atq; pius per leges perque prophetas
 Seruandam Pacem, quæ lucida præmia confert.
 Quid quod & æterni patris quoq; filius ille
 Aternus Christus nostræ spes unica uitæ:
 Horrida non uenit sparsurus bella per orbem,
 Semina sparsurus potius felicia Pacis,
 Vnde alacer populus fructum desumeret amplum?
 Sed nec Apostolici quicquam docuere ministri
 Quod niueam Pacem conuelleret, atq; quietem,
 Rectius instabant ut latè cresceret illa.

Paulus præco Dei sic Pacis numina laudat,
 Prædicat, extollit reliquis cordatior unus,
 Collocet ut rarum supremo munus olympo.

Splendida ut hic mittã scripturæ lumina sacræ,
 Non desunt ueterum monumenta illustria multa
 Græcorum, celebrant quæ sic pia munera Pacis

Laurigeræ, ut solam resonis concentibus illam.
Certantes sublimè ferant ad sidera dignam.
Euripides tragicæ qui gloria prima camœnæ
Pacem describens opulentam, tumque beatam
Nominat, hæc addens: Inter pulcherrima Diuas.
Atque alibi: Quantum bello potiôrque serena
Sit pax in primis quæ Musas promouet almas,
Luctibus ac aduersatur, sobolisq; suâui
Dexteritate, hinc atq; opibus congaudet opimis.
Huius Aristophanes quoq; uates cõprobat omne
Iudicium, laudes Pacis prædiuitis augens.
Bacchylides cecinit sacer in Pœanibus ista:
Maxima quæque refert mortalibus aurea Pacis
Progenies. Pacẽ cõmẽdat doctiq; musa Philonis;
Hæc et cõmemorat: Nunc id, quod per placet, ipsa
Inueni. Confer quæ sunt tua munera largè
Nuptiolas, prolem, cognatos, diuitiasq;
Corporis & sani uires, uinumq; suâue.
Hactenus Aonijs celebrarunt carmine Pacem
Sideream uates. Succedent moxq; Latini
Officij memores, alinæ & præconia Pacis
Candida mellifluis resonabunt uocibus apte.
Sulmonense decus Naso, qui floruit illo
Tempore, quo uasti felix Octauius orbis
Imperium tenuit tranquilla pace quietum.
Hæc cecinit planè dignissima carmina cedro.

Illie

Illic tersa dies, ubi fastos Musa celebrat:

Frondeb^{us} Attiacis comptos redimita capillos

Pax ades, & toto mitis in orbe mane.

Dum desunt hostes, desit quoque causa triumphⁱ.

Tu Ducibus bello gloria maior eris.

Insuper hos uersus uates meditatur ibidem:

Sub iuga bos ueniat, sub terras semen aratas.

Pax cererem nutrit, Pacis alumna Ceres.

Rursus & in libris de arte hæc conscribit amãdi:

Candida Pax homines, trux decet ira feras.

Ingerit & se nunc facunda Camœna Tibulli:

Interea Pax arua colat Pax candida primùm.

Duxit ad aratros sub iuga curua boues.

Pax aluit uites, & succos condidit uicæ,

Funderet ut nato testa paterna merum.

Pace bidens, uomerq; uigent, at tristia duri

Militis in tenebris occupat arma situs.

Silius Italicus canit hæc: Pax optima rerum

Quas homini nouisse datum. Pax una triumphis

Innumeris potior. Pax custodire salutem

Et ciues æquare potens. Sic Silius ille.

Sunt oratorum etiam monumenta, uenustant

Quæ uel compositæ sublimia nomina Pacis.

Isocrates rhetor, cum dulcis, tum bonus, acri

Concussit bellum sceleratum fulmine linguæ.

Causa quidem nota est. Pacis fuit ille patronus

Innocuæ, didicit pius & seruire clienti,
 Quam sic à teneris dilexit gratior annis
 Virginis ut coleret præsentia numina diuæ.
 Alter & orator scripsit, fuit ille Latinus,
 Talia uir totus prudens de pace togata:
 Paruæ res crescunt, modo sit concordia præsens.
 Dissipat infelix discordia maxima quæque,
 Nil aliud uerbis docuit concordibus istis,
 Munera quàm Pacis medijs complectitur ulnis.
 Præterea & numerus doctorum applaudit amicæ
 Paci, sed longo deducere singula filo
 Tempus non patitur breue nunc. Succinctius ergo
 Musa suas partes præstabit, nec tamen illa
 Transiliet temerè synceræ pacis honores.
 Bellum tristis hyems, sit fas mihi dicere uerum,
 Omnia corrumpit, ueluti populator iniquis.
 Nec sperare sinit quicquam, quod dulce futurum
 Utile quodue fiet. tanta indignatio creuit.
 Veris at effigies. Pax est ipsissima læti,
 Ac sperare iubet felix felicia semper,
 Rebus & humanis affulget ut Hesperus illa.
 Cultores repetunt agros, hortiq; renident
 Floribus eximie pictis. Pecudes & opime
 Pascuntur. Villæ passim ædificantur in agris.
 Oppida mox instaurantur collapsa, suisq;
 Hinc extructa locis ornantur, & aucta profuse
Insolitum

Insolitum ostentant per lumina clara nitorem,
 Vis q̄ salutiferæ legis uiget undique tota.
 Cognitione ualens uera re sp̄ publica floret,
 Religioque suis innititur alta columnis.
 Urbibus in medijs ipsis æquumque, bonumque
 Præualet, ac morum candor generosior omnis.
 Porròque artificum prudens industria late
 Incalet, & tenuis paupertas sentit amicum
 Subsidium. Viduas defendit cura patroni,
 Splendidior solito & collucet diuitis aula.
 Ocia felicem reddent tranquilla senectam,
 Vilis & annonæ precium non comprimet ullum.
 Gloria uera pios ornabit laudibus omnes
 Emeritis, poenasq̄ licentia praua malorum
 Sentiet illa graueis, scelera & deflebit amarè.
 Amissus iuuenum bello grex restituetur.
 Virgo frequens nubet delecto chara marito,
 Et numerosa cohors reparabit damna cadentium,
 Pacatusq̄ maris reflui furor improbus ille
 Mercatoris opes domino sua fœnora reddet.
 Denique sedulitas studiorum clara bonorum
 Eloquijq̄ decus fama super æthera notum,
 Ingenium quotquot felix ostendit & artes,
 Nunc depressa modis multis, magnisq̄ ruinis
 Ad libertatem niueam spe freta redibunt.
 Annuat his uotis Pax officiosa, benigna,

Candida, & extollat nitidæ Virtutis alumnos.

*Hæc ego concinnæ diuinæ Pacis amator
Qualiacunque mei commonstrans gaudia cordis,
Te superi faciles conseruent maxime Regum
Henrice, Edduar dumq; tuum. Flos inclytus ille
Nobilium decus & puerorum gloria prima.
Conseruent etiam Dij magni fœdera longum
Pacis oliuifera, ut tu clarissime Victor
In terris uigeas Francisciunctus amico
Gallorum Domino summo, Regique potenti.
Sic utriusq; suis florebit fama nitelis,
Lætus & applausum populus dabit ore canoro.*

FINIS.

APPLAVSVS.

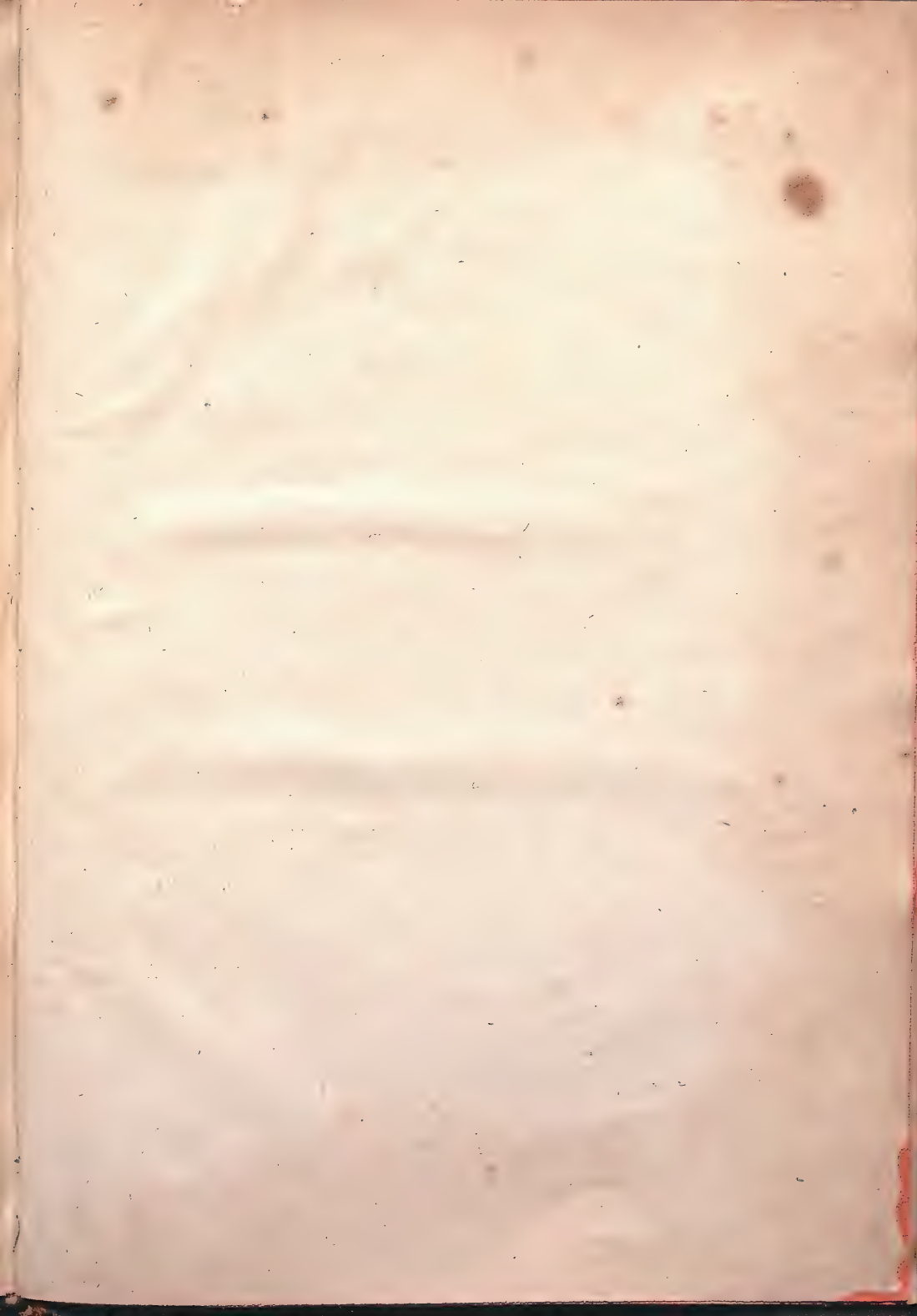
*V*ictor iò uiuat felix Henricius annos
Nestoreos, magnus solidæ uirtutis amator,
Christi adûmq; fidem defendat fortiter almam,
Pergat & amplecti pulcherrima munera Pacis.
*V*iuat iò uiuat Gallorum maximus heros
Franciscus, niueam qui Pacem prætulit atro
Bello discutiens tenebras, solemq; reposcens.
*V*iuat iò Princeps Eduardus, Phosphorus ille

Exprimat, & patrem uultu, factisq; serenum.
Viuat iö Henricus Delphini nomine splendens
Prima iuuentutis qui gloria dicitur esse.
Viuat iö reflui Neptuni notus alumnus,
Nereidümque decus Dudlégus festa reuinctus
Tempora Apollineis ramis, quem Regia Galli
Nunc rectè medijs genuina amplectitur ulnis,
Officijq; uices generosior usq; reppendit.
Viuat iö Hanbaultus, quë Gallica littora cantant,
Extollunt, celebrant, quòd præsit nauibus altis,
Oceani tumidas compescat Rector & undas:
Quem nunc præterea præsentem Regia diui
Celsior Henrici collaudat, suspicit, ornat.

LONDINI.
Apud Reynerum WOLFium in
cœmiterio Paulino, ad
æneum serpentem.
Anno M. D. XLVI.
mense Augusto.

1822
1823
1824
1825
1826
1827
1828
1829
1830
1831
1832
1833
1834
1835
1836
1837
1838
1839
1840

Wm. L. ...
...









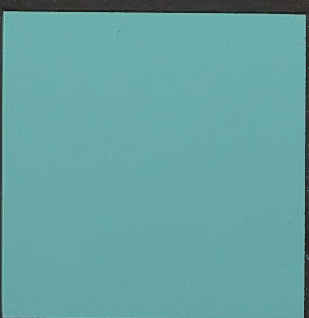
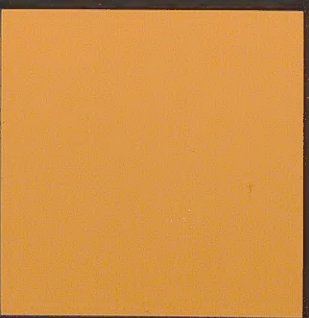
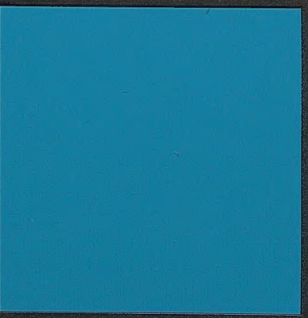
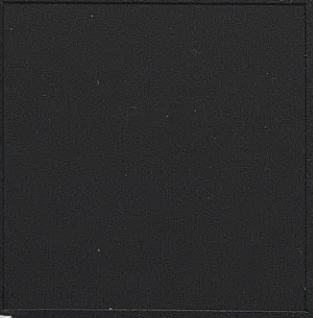
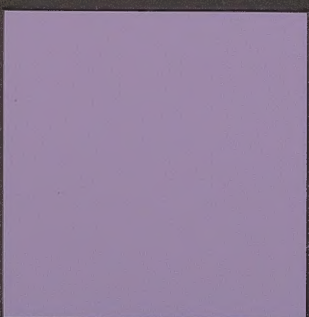
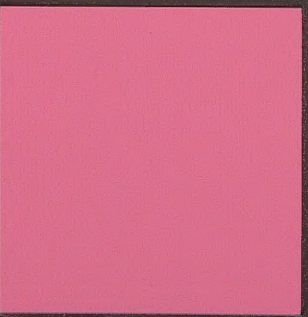
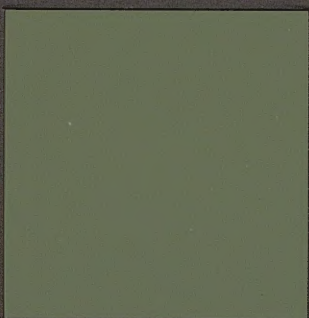
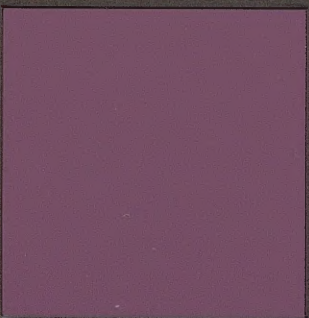
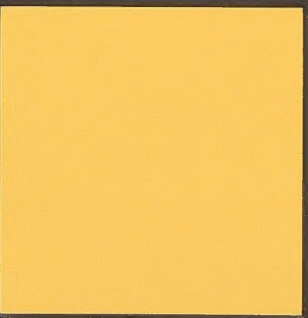
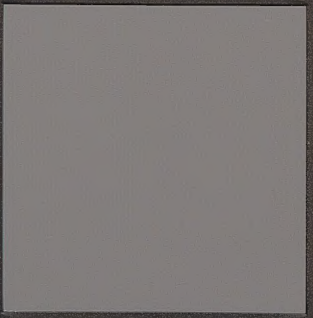
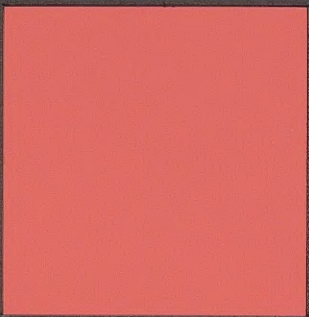
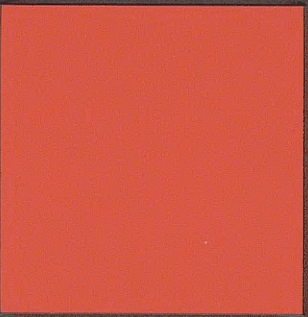
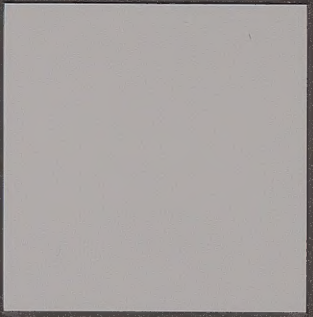
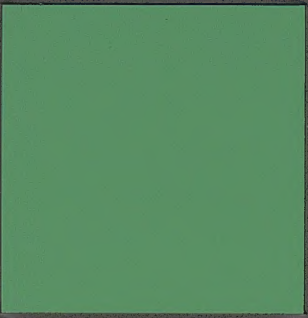
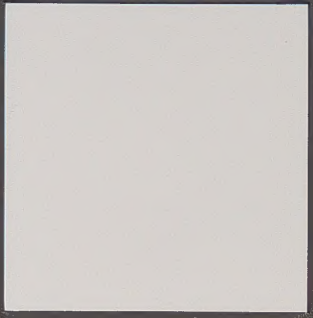
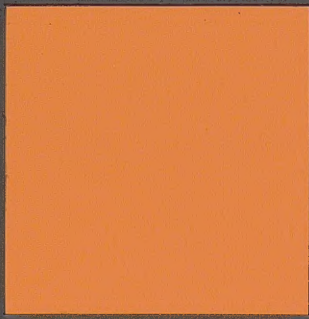
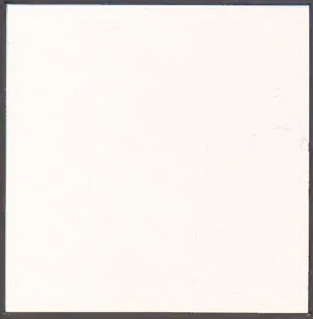




LIV II

GR E GOR

colorchecker CLASSIC



calibrite

30mm